

U 38/2024 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle mallioikeutta koskevan yleissopimuksen neuvottelemisesta

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle muistio mallioikeutta koskevan yleissopimuksen neuvottelemisesta.

Helsingissä 12.9.2024

Elinkeinoministeri Wille Rydman

Erityisasiantuntija Stiina Löytömäki

5.9.2024

MALLIOIKEUTTA KOSKEVAN YLEISSOPIMUKSEN NEUVOTTELEMINEN

1 Tausta

Komissio antoi 6.6.2024 suosituksen (COM(2024) 232 final) neuvoston päätökseksi, jolla on tarkoitus valtuuttaa komissio neuvottelemaan Euroopan unionin puolesta mallioikeutta koskevasta yleissopimuksesta (jäljempänä myös *mallioikeussopimus*). Puheenjohtajavaltio antoi uuden mandaattia koskevan kompromissiehdotuksen 16.7.2024.

Komission ehdotusta on käsitelty neuvoston teollis- ja tekijänoikeuksien työryhmässä 10.6.2024, 24.6.2024, 2.7.2024 ja 19.7.2024. Tavoitteena on hyväksyä neuvottelumandaatti neuvostossa lokakuussa ja tätä edeltävässä COREPER-käsittelyssä.

Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) puitteissa on vuodesta 2005 lähtien pyritty yhdenmukaistamaan teollismalleja koskeviin hakemuksiin liittyviä tiettyjä menettelyllisiä näkökohtia kansainvälisellä tasolla. WIPO:n yleiskokous päätti vuonna 2022, että se kutsuu koolle diplomaattikonferenssin sopimuksen tekemiseksi vuoden 2024 aikana. Diplomaattikonferenssia valmisteltiin tavaramerkkioikeutta, teollismalleja ja maantieteellisiä merkintöjä käsittelevän WIPO:n hallitustenvälisen komitean (jäljempänä SCT-komitea) valmistelukomiteassa loppuvuodesta 2023. SCT-komitea kokoontui lisäksi valmistelukomiteaa edeltävässä erityisistunnossa.

Valmistelukomitea hyväksyi 9.10.2023 sopimustekstin luonnoksen (basic proposal eli perusehdotus), jonka pohjalta neuvotteluja jatketaan diplomaattikonferenssissa. Diplomaattikonferenssin ajankohdaksi vahvistui 11.-22.11.2024 Riadissa. Tarkoituksena on, että sopimusteksti hyväksyttäisiin diplomaattikonferenssissa ja se avattaisiin allekirjoituksille.

Teollis- ja tekijänoikeuksia, geenivarjoja ja geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä koskevan kansainvälisen sopimuksen neuvotteluiden johdettua sopimuksen syntymiseen diplomaattikonferenssissa toukokuussa 2024, on tulevilla neuvotteluilla mallioikeussopimuksestakin hyvät mahdollisuudet johtaa sopimuksen syntymiseen. Erityisesti teollisuusvaltiot ajavat mallioikeussopimuksen tekemistä.

2 Sopimuksen tavoite

Mallisuoja on immateriaalioikeus, jolla suojataan tuotteen ulkoasua. Suojaamisprosessit kuitenkin vaihtelevat eri oikeusjärjestelmissä, mikä tekee mallien suojaamisesta suunnittelijoille hankalaa. Yhdenmukaistamalla mallihakemuksen edellytykset ja yksinkertaistamalla prosessit mallioikeussopimus tekisi mallien suojaamisen ja kaupallistamisen suunnittelijoille helpommaksi, ennakoitavammaksi ja edullisemmaksi.

3 Sopimuksen pääasiallinen sisältö

Sopimusluonnoksen sisältö

Aineettomien oikeuksien (Intellectual Property, IP) järjestelmässä myönnetään suojaa muun muassa keksinnöille, tavaramerkeille, malleille ja myös esimerkiksi teoksille. EU:n jäsenvaltioiden kansalliset teollis- ja tekijänoikeusvirastot rekisteröivät kansalliset mallit, ja yhteisömallit rekisteröidään Euroopan unionin teollisoikeuksien virastossa (EUIPO), joka myös hallinnoi niitä.

WIPO:n SCT-komitean sihteeristö esitti komitealle ensimmäisen luonnoksen teollismalleja koskevaksi lainsäädännöksi ja käytännöksi vuonna 2010. Euroopan unioni on kannattanut voimakkaasti malleihin liittyvää yhdenmukaistamista ja kehottanut kutsumaan koolle diplomaattikokouksen, jotta voitaisiin hyväksyä mallioikeutta koskeva yleissopimus, joka voisi hyödyntää kaikkia WIPO:n jäsenvaltioita niiden kehitystasosta riippumatta.

Mallioikeussopimuksen perusehdotuksen sisältö voidaan jakaa i) aineellisiin määräyksiin ja ii) hallinnollisiin ja loppumääräyksiin.

Mallioikeutta koskevaa yleissopimusta sovellettaisiin kaikkiin teollismalleihin, jotka voidaan rekisteröidä sopimuspuolen lainsäädännön mukaisesti (sopimusluonnoksen 2 artikla). Sopimusluonnos sisältää määräyksiä koskien mallien hakemista ja rekisteröintiä koskevaa menettelyä (3 artikla), joka antaa sopimuspuolille myös mahdollisuuden vaatia hakijoita ilmoittamaan mallin sisältämän geenivarojen tai perintetiedon tai perinteisten kulttuuri-ilmaisujen alkuperän tai lähteen. Sopimusluonnos sisältää myös määräyksiä koskien hakemuksen jättämispäiviä (5 artikla) ja yhdenmukaistaa armonajan (grace period) kuuteen tai kahteentoista kuukauteen suojan saamiseksi aiemmin julkaistuille malleille (6 artikla). Armonajan pituus vaikuttaa sellaisen mallin suojan saamiseen, joka on julkistettu ennen mallisuoja koskevan hakemuksen jättämistä. Ko. lainkohta mahdollistaa esimerkiksi sen, että mallin luoja voi testata tuotettaan markkinoilla enintään 12 kuukauden ajan ennen kuin päättää, hakeeko mallille rekisteröintiä.

Sopimusluonnos sisältää myös vaatimuksen jättää hakemus mallin luoja nimissä (7 artikla), määräyksiä hakemuksen muutoksista ja jakautumisesta useampiin mallihakemuksiin (8 artikla), mallin julkaisemista (9 artikla), tiedonantoja ja niiden kieltä, sekä elektronisia tiedonantoja (10 artikla), uudistamispyyntöjen sisältöä (11 artikla) sekä määräaikoja ja niitä koskevia lieventäviä toimenpiteitä (12 artikla), erityismääräyksiä oikeuksien palauttamisesta siinä tapauksessa, että hakija tai mallioikeuden haltija ei ole noudattanut prosessuaalisia määräaikoja (13 artikla), etuoikeusvaatimuksen oikaisemista tai lisäämistä sekä etuoikeuden palauttamista (14 artikla), lisenssin tai vakuusintressin kirjaamista koskevaa pyyntöä (15 artikla), lupa - tai vakuusmerkinnän muuttamista tai peruuttamista koskevaa pyyntöä (16 artikla), lisenssin tallentamatta jättämisen vaikutuksia (17 artikla), käyttöluvan ilmoittamista (18 artikla), omistusoikeuden muutoksen kirjaamista koskevaa pyyntöä (19 artikla), nimen tai osoitteen muutosta (20 artikla), virheen korjaamista (21 artikla), teknistä apua ja valmiuksien kehittämistä (22 artikla) ja asetuksia (23 artikla). Sopimusluonnoksen hallinnolliset artikkelit käsittelevät osapuolikokousta (24 artikla), sopimukseen liittyviä hallinnollisia tehtäviä hoitavaa kansainvälistä toimistoa (25 artikla), sopimuksen muuttamista tai tarkistamista (26 artikla), sopimuksen osapuoleksi tulemistä (27 artikla), voimaantuloa (28 artikla), varaumia (29 artikla), sopimuksen irtisanomista (30 artikla), sopimuskieletä ja allekirjoittamista (31 artikla) sekä tallettajaa, jona toimii pääjohtaja (32 artikla).

Osa näistä määräyksistä, kuten 3 artiklan ilmoitusvelvollisuus, jättää jonkin verran harkintavaltaa sopimuspuolille. Artiklan 3 ilmoitusvelvollisuus eroaa WIPOssa toukokuussa 2024 hyväksytyn teollis- ja tekijänoikeuksia, geenivaroja ja geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä koskevan kansainvälisen oikeudellisen välineen pakollisesta julkistamisvaatimuksesta, joka sopimuspuolten olisi sisällytettävä kansalliseen

lainsäädäntöönsä, mutta se voi silti haitata mallisuojan saamista niillä lainkäyttöalueilla, jotka päättävät panna sen täytäntöön. Artiklaan 3 liittyy myös artikla 9 quinquies poikkeuksista julkisesti saatavilla oleviin tietokantoihin. Kyseisen artiklan mukaan mallit, jotka perustuvat tai jotka sisältävät perinteistä tietoa tai perinteisiä kulttuuri-ilmaisuja voidaan sisällyttää julkisesti saatavilla oleviin tietokantoihin vain ko. perinteisen tiedon tai perinteisten kulttuuri-ilmaistujen haltijoiden luvalla. Artiklan mukaan rekisteröityjä malleja sisältävän tietokannan ylläpitäjän tulee järjestää mekanismi, joka antaa alkuperäiskansoille ja paikallisyhteisölle mahdollisuuden vastustaa perinteistä tietoa tai perinteisiä kulttuuri-ilmaisuja sisältävien mallien liittämisen tietokantaan.

Avoinna olevia artikloja ovat edellä mainittujen ohella myös artikla 22 teknisestä avusta ja valmiuksien kehittämisestä, sekä osapuolikokousta koskeva artikla 24. Artikla 24 osalta poliittisesti sensitiivisiä ovat etenkin osapuolikokouksen mahdollisuus muuttaa sopimuksen liitteenä olevia soveltamissääntöjä sekä EU:lle keskeinen kysymys äänestysäännöstä osapuolikokouksessa.

Perusehdotus on pitkälti EU:n tavoitteiden mukainen, lukuun ottamatta artiklaa 3 ja artiklaa 9 quinquies. EU pyrkii neuvotteluissa varmistamaan, ettei mallioikeussopimus pidä sisällään ilmoitusvelvollisuutta perinteisestä tiedosta, perinteisistä kulttuuri-ilmaisuista tai geenivaroista, joita on käytetty tai jotka on sisällytetty teollismalliin. Neuvottelut alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen perinteistä tietoa ja perinteisiä kulttuuri-ilmauksia koskevasta sääntelystä jatkuvat WIPOn teollis- ja tekijänoikeuksia, geenivaroja, perinteistä tietämystä ja kansanperinnettä käsittelevässä hallitustenvälisessä komiteassa (IGC-komitea), eivätkä ne kuulu mallioikeussopimuksen piiriin. EU pyrkii neuvotteluissa myös siihen, että sopimuksessa varmistettaisiin - jos lopullinen sopimus kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan - että Euroopan unioni voi käyttää sopimuspuolten yleiskokouksessa kaikkien jäsenvaltioiden äänioikeutta vastaavaa äänioikeutta ilman lisäehtoja, jotka vaikuttaisivat unionin yksinomaisen toimivallan käyttöön. Mikäli tässä ei onnistuta, niin äänimäärä voitaisiin turvata myös siten, että EU sallisi myös jäsenvaltioiden liittymisen sopimukseen EU:n yksinomaisesta toimivallasta riippumatta. Sopimustekstin tämänhetkinen muotoilu edellyttää, että EU:n ohella myös jäsenvaltiot liittyvät sopimukseen erikseen äänimäärän turvaamiseksi. Enimmillään EU:lla ääniä olisi yhteensä 27.

Toimivallan jakautuminen EU:n ja jäsenvaltioiden välillä

Komissio on katsonut, että EU:lla on yksinomainen toimivalta sopimuksen tekemiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 3 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla. SEUT 3 artiklan 1 kohdan perusteella EU:lla on yksinomainen toimivalta yhteistä kauppapolitiikkaa koskevista asioista. Teollisoikeuksia koskevia sitoumuksia voidaan pitää osana yhteistä kauppapolitiikkaa, jos niillä on erityinen yhteys kansainväliseen kauppaan siten, että niiden i) pääasiallisena tarkoituksena on edistää, helpottaa tai säännellä kansainvälistä kauppaa ja ii) niillä on siihen suoria ja välittömiä vaikutuksia. Mallioikeutta koskevan yleissopimuksen tavoite on yhdenmukaistaa teollismallihakemuksiin liittyviä menettelyjä ja luoda siten alalla yhteiset säännöt. Yleissopimus lisää oikeusvarmuutta ja johdonmukaisuutta ja hyödyttää siten mallioikeusjärjestelmää. Yhdenmukaistamalla muodolliset vaatimukset ja armonaika (grace period) edistetään taloudellisten toimijoiden tasavertaista osallistumista kansainväliseen kauppaan.

Unionilla on SEUT 3 artiklan 2 kohdan nojalla yksinomainen toimivalta tehdä kansainvälisiä sopimuksia siltä osin kuin se voi vaikuttaa yhteisiin sääntöihin tai muuttaa niiden ulottuvuutta, mikäli kyseiset sitoumukset koskevat alaa, jota tällaiset säännöt jo suurelta osin koskevat. Arvioissa, jotka tehdään 3 artiklan 2 kohdan perusteella, on huomioitava i) unionin oikeuden ja

kansainvälisen sopimusluonnoksen määräysten kattamat alat, ii) niiden ennakoitavissa oleva tuleva kehitys ja iii) niiden luonne ja sisältö, jotta voidaan arvioida, voiko tällainen sopimus vaarantaa unionin sääntöjen yhtenäistä ja johdonmukaista soveltamista.

Mallien osalta on kaksi EU-säädöstä ja kaksi lainsäädäntöehdotusta, joiden merkitystä on arvioitava mallioikeussopimuksen yhteydessä: mallien oikeudellisesta suojasta annettu direktiivi 98/71/EY ja ehdotus direktiiviksi mallien oikeudellisesta suojasta (2022/0392(COD)), sekä neuvoston asetus (EY) N:o 6/2002 yhteisömallista ja ehdotus asetukseksi yhteisömallista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 muuttamisesta ja komission asetuksen (EY) N:o 2246/2002 kumoamisesta.

Vuoden 1998 mallioikeusdirektiivin tarkoituksena ei ollut yhdenmukaistaa malleja koskevaa lainsäädäntöä kokonaisuudessaan, vaan direktiivi rajoittuu niihin säännöksiin, jotka kaikkein välittömimmin vaikuttavat sisämarkkinoiden toimintaan. Direktiivi pyrkii yhdenmukaistamaan käsitteitä sekä mallisuojan saamisen edellytyksiä. Lisäksi direktiivi pyrkii siihen, että mallisuojan sisältö olisi näiltä osin yhtäläinen kaikissa jäsenvaltioissa. Direktiivin 6 artiklassa säädetään armonajasta suojan saamiseksi aiemmin julkistetuille malleille, mikä on sama kohde kuin mallioikeutta koskevan yleissopimusluonnoksen 6 artiklassa.

Vuonna 2022 ehdotetulla direktiivillä pyritään yhdenmukaistamaan mallioikeutta paitsi aineelliselta kannalta myös tiettyjen menettelyyn ja rekisteröintiin liittyvien näkökohtien osalta. Siihen sisältyy uusia säännöksiä hakemusvaatimuksista, mallin kuvauksesta, hakemispäivästä ja julkaisemisen lykkäämisestä, jotka kaikki kuuluvat myös mallioikeutta koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan.

Yhteisömallia koskevalla v. 2002 asetuksella perustetaan EU:n laajuinen järjestelmä yhtenäisen suojan piiriin kuuluvan yhteisömallin saamiseksi. Siinä vahvistetaan myös menettely yhteisömallien rekisteröimiseksi Euroopan unionin teollisoikeuksien virastossa. Kaikilla mallioikeutta koskevan yleissopimusluonnoksen määräyksillä on vastine vuoden 2002 asetuksessa, eli sitoumukset, jotka EU tekisi tehdessään mallioikeutta koskevan yleissopimuksen, kuuluvat jo EU:n lainsäädännön piiriin. Vuonna 2022 ehdotetulla asetuksella pyritään nykyaikaistamaan nykyisiä säännöksiä sekä parantamaan EU:n mallisuojan saavutettavuutta, tehokkuutta ja kohtuuhintaisuutta. Mallioikeutta koskevan yleissopimusluonnoksen määräykset ovat yhdenmukaisia ehdotetun asetuksen kanssa.

Edellä mainitun perusteella komissio on katsonut, että mallioikeutta koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien asioiden olisi katsottava kuuluvan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Tavoitteena on, että sopimuksen määräykset olisivat yhteensopivia voimassaolevan EU:n sääntelyn kanssa. Mallioikeutta koskevassa yleissopimusluonnoksessa säänneltyt asiat kuuluvat alaan, jota säännellään jo unionin oikeudessa. Myös unionin oikeuden ennakoituissa oleva tuleva kehitys vaikuttaa samaan alaan, kuten ehdotetusta asetuksesta ja direktiivistä ilmenee. Ehdotettu direktiivi sääntelee ja yhdenmukaistaa malleja koskevia menettelyvaatimuksia pitemmälle kuin direktiivi 98/71 EY ja jättää jäsenvaltioille vain jonkin verran harkintavaltaa menettelyyn liittyvissä seikoissa.

Valtioneuvosto arvioi tämänhetkisen tilanteen mukaan, että sopimus kuuluu EU:n yksinomaiseen toimivaltaan. Toimivallanjako tulee kuitenkin lopullisesti arvioitavaksi siinä vaiheessa, kun sopimusteksti on valmis.

4 Sopimuksen oikeusperusta

Sopimusta neuvotellaan unionin puolesta SEUT 218 artiklan mukaisessa menettelyssä. Menettelyllinen oikeusperusta neuvottelumandaatin ja neuvotteluohjeiden antamiseksi on SEUT 218 artiklan 3 ja 4 kohta. Menettelyllinen oikeusperusta sopimuksen allekirjoittamiseksi on SEUT 218 artiklan 5 kohta ja sopimuksen tekemiseksi SEUT 218 artiklan 6 kohta.

Neuvoston päätös sopimuksen allekirjoittamisesta ei edellytä Euroopan parlamentin kuulemistai hyväksyntää. Neuvoston päätös sopimuksen tekemisestä edellyttää kuitenkin parlamentin hyväksyntää SEUT 218 artiklan 6(a) kohdan mukaan. Parlamentille tiedotetaan asiasta menettelyn kaikissa vaiheissa SEUT 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

Sopimuksen aineellinen oikeusperusta voidaan määritellä tarkasti vasta siinä vaiheessa, kun lopullinen sopimusteksti on valmis. Mandaattiehdotus ei sisältänyt ehdotusta aineelliseksi oikeusperustaksi. Alustavasti voidaan kuitenkin arvioida, että aineellisena oikeusperustana käytetään ainakin SEUT 114 artiklaa (sisämarkkinoiden toteuttaminen). Neuvosto tekisi tällöin päätöksensä SEUT 218 artiklan 8 kohdan nojalla määräenemmistöllä koko menettelyn ajan.

5 Sopimuksen vaikutukset

Sopimus lisäisi mallijärjestelmien yhdenmukaisuutta, mikä edesauttaisi kansainvälisen mallijärjestelmän toimivuutta.

Mallioikeusprosessien maailmanlaajuinen yhdenmukaistaminen vaikuttanee myönteisesti kansainväliseen kauppaan, sillä mallioikeutta koskevat erot eri maissa voivat vääristää kilpailua. Mallisuojaajajärjestelmien harmonisaatio luo samankaltaiset kansainväliset toimintaedellytykset, mikä hyödyttää paitsi yrittäjiä ja yksittäisiä mallin luoja ja myös kuluttajia ja yhteiskuntia. Menettelysääntöjen yhtenäistäminen helpottaa myös kansallisten virastojen keskinäistä yhteistyötä.

Neuvotteluissa pyritään siihen, että sopimuksen määräykset noudattaisivat voimassaolevaa EU:n sääntelyä. EU:n lainsäädäntö ei kuitenkaan sisällä vapaaehtoista ilmoitusvelvollisuutta (katso kohta 6).

Neuvoteltavalla sopimuksella ei odoteta olevan suoria vaikutuksia valtion talousarvioon. Sopimus vaikuttanee myönteisesti Suomen ja EU:n sekä Maailman henkisen omaisuuden järjestö WIPO:n jäsenvaltioiden välisiin kaupallisiin suhteisiin ja yhteistyöhön.

6 Sopimuksen suhde Suomen lainsäädäntöön, perustuslakiin sekä perus- ja ihmisoikeuksiin

Mallioikeutta koskeva yleissopimus tulisi tämänhetkisen arvion mukaan sisältämään vain EU:n yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvia määräyksiä, minkä vuoksi sopimus tehtäisiin lähtökohtaisesti unionisopimuksena. Lopullinen arvio toimivallan jakautumisesta voidaan tehdä vasta, kun neuvottelut on saatettu päätökseen ja sopimusteksti on kokonaisuudessaan valmis.

Sopimusluonnos on yhteensopiva Suomen perustuslain ja muun lainsäädännön kanssa.

Suomen mallioikeuslakiin (221/1971) ei sisälly säännöksiä ilmoitusvelvollisuudesta. Tämänhetkiseen sopimusluonnokseen sisältyvä määräys ilmoitusvelvollisuudesta olisi kuitenkin vapaaehtoinen, eli toteutuessaan se ei velvoittaisi sopimuksen osapuolia täytäntöön panemaan ko. ilmoitusvelvollisuutta kansallisessa lainsäädännössään.

7 Ahvenanmaan toimivalta

Tämänhetkisen arvion mukaan sopimus ei tulisi sisältämään määräyksiä, jotka kuuluvat Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n nojalla Ahvenanmaan toimivaltaan. Sopimuksen määräysten suhdetta Ahvenanmaan toimivaltaan tullaan kuitenkin arvioimaan tarkemmin sopimuksen lopullisen sisällön puitteissa.

8 Sopimuksen käsittely Euroopan unionin toimielimissä ja muiden jäsenvaltioiden kannat

EU:n kannanottoja on valmisteltu neuvoston teollis- ja tekijänoikeuksien työryhmässä.

Eduskunnan kanta tulisi valtioneuvoston tämänhetkisen arvion mukaan olla käytettävissä ennen mandaatin hyväksymistä neuvostossa lokakuussa ja neuvotteluiden jatkumista marraskuussa 2024.

9 Sopimuksen kansallinen käsittely

U-kirjelmää on käsitelty kilpailukykyjaoston (EU-8) kirjallisessa menettelyssä 2.–4.9.2024.

Eduskunnalle annettiin selvitys ehdotuksesta neuvottelumandaatiksi 15.7.2024 päivättyllä E-kirjeellä E 49/2024 vp.

10 Sopimuksen allekirjoittaminen, väliaikainen soveltaminen ja voimaantulo

Neuvottelujen ollessa kesken allekirjoittamisen ajankohdasta ei ole vielä tietoa. Sopimuksen voimaantulomääräyksestä ei ole vielä päästy lopulliseen yhteisymmärrykseen. Sopimusluonnoksen mukaan sopimus tulisi voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun joko kymmenen tai kolmekymmentä sopimusluonnoksen 27 artiklassa tarkoitettua hyväksyttävää osapuolta on tallettanut ratifiointi- tai liittymiskirjansa.

11 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto pitää tärkeänä kansainvälisen mallioikeutta koskevan yleissopimuksen tekemistä.

Valtioneuvosto pitää erittäin tärkeänä, että EU voi liittyä sopimuksen osapuoleksi ja äänestää yhtä monella äänellä, kuin sillä on jäsenvaltioita. Vaihtoehtoisesti valtioneuvosto voi hyväksyä ratkaisun, jossa EU valtuuttaa myös jäsenvaltioiden liittymisen sopimukseen EU:n yksinomaisesta toimivallasta riippumatta, jos sillä saavutetaan sama lopputulos.

Valtioneuvosto katsoo, että mallioikeussopimuksen tulisi olla tarkkarajainen ja selvä, eikä sen tulisi sisältää edes vapaaehtoista ilmoitusvelvollisuutta.

Valtioneuvosto suhtautuu joustavasti siihen, miten sopimuksen keskeiset tavoitteet saavutetaan.